

RESPOSTES DELS PARTITS POLÍTIQS

ELECCIONS A LES CORTS ESPANYOLES- 20 DE DESEMBRE DE 2015

De cara les eleccions espanyoles del proper diumenge 20 de desembre Lafede.cat ha demanat a totes les formacions polítiques catalanes amb representació a les Corts espanyoles que responguin a un mateix qüestionari, per tal de conèixer quines són les seves propostes en relació a les temàtiques que treballem des de les entitats federades. El qüestionari inclou tres blocs temàtics amb un total de deu preguntes que s'han elaborat des de la comissió d'incidència política de Lafede.cat. S'ha enviat a **Democràcia i Llibertat** (com a formació que inclou Convergència Democràtica de Catalunya), a **Unió Democràtica de Catalunya** (que no l'ha contestat), al **Partit dels Socialistes de Catalunya** (que només ha respost dos de les deu preguntes formulades), al **Partit Popular de Catalunya**, a **En Comú Podem** (en tant que inclou la coalició d'Iniciativa per Catalunya Verds – Esquerra Unida i Alternativa que va obtenir representació a les darreres eleccions del 2011) i a **Esquerra Republicana de Catalunya**. Així mateix, també s'ha enviat a **Ciutadans**, tot i no tenir representació parlamentària a Madrid, atès que totes les enquestes indiquen que entraran a les Corts espanyoles.

Democràcia i Llibertat

Partit dels Socialistes de Catalunya

Partit Popular de Catalunya

En Comú Podem

Esquerra Republicana de Catalunya

Ciutadans

A continuació teniu les respostes que ens han fet arribar els partits polítics.

BLOC A. Posicionament de la vostra formació política en relació a la crisi humanitària de les persones refugiades que està vivint Europa en els darrers mesos.

1) Esteu a favor d'obrir un corredor humanitari que garanteixi una sortida segura de la població civil dels seus països?

 Assistim a un drama humanitari que no es pot permetre i hem de reaccionar. Cal facilitar la sortida segura per aquelles persones que ho necessiten però això no vol dir una política de “open borders”. S’han de preveure mecanismes d’acollida i les ajudes necessàries tant per a les persones emigrants com pels països que els reben. Hem d’evitar que es puguin produir desajustos i/o sentiments xenòfobs. Cal una estratègia comuna i un canvi de política.

 Des del Govern d’Espanya i des del Partit Popular defensem un pla integral de la Unió Europea per fer front a la crisi humanitària, que comporti des de l’assumpció de refugiats fins a la seva atenció als camps. La resposta ha de ser integral i passa, també, per aconseguir una solució al conflicte militar de la zona.

 Sí. En territori espanyol considerem que els passos fronterers de Ceuta i Melilla han d’operar també com a corredors humanitaris terrestres per garantir el dret d’asil i la seguretat de les persones que necessiten protecció internacional. A escala europea considerem imprescindible impulsar la visa humanitària que conjuntament amb la fixació de corredors humanitaris i l’ampliació del reagrupament familiar pugui permetre una sortida segura de la població civil. En aquest sentit els corredors humanitaris hauran de tenir present les actuals rutes que segueixen els refugiats i demandants d’asil i establir dispositius (coordinats en l’àmbit europeu) tant en els països en conflicte com en els limítrofs.

 ¹ Si, estem a favor d’obrir un corredor humanitari que garanteixi una sortida segura de les persones que hagin de marxar del seu país gestionat per organitzacions humanitàries i amb la supervisió de l’ACNUR, i que aquest corredor serveixi també per facilitar la circulació dels combois humanitaris i del personal humanitari. Aquests corredors evitarien morts, accidents i malalties en trànsit i també que les persones necessitades de protecció internacional fossin víctimes de les màfies i de la tracta. Però a banda del corredor humanitari que garanteixi la sortida caldria que aquest també es garantís fins el punt d’arribada del trànsit de les persones necessitades de protecció internacional.

 La possibilitat d’obrir corredors humanitaris requereix l’acord de diferents països, i sovint, el beneplàcit de les parts involucrades en un conflicte armat intern. En aquest sentit, només des d’una posició internacional comuna, que podria estar liderada pel Consell de Seguretat de Nacions Unides o, en àmbit regional, la Unió Europea, la creació d’un corredor humanitari o l’establiment de zones de seguretat protegides internacionalment podria tenir un cert èxit.

---

¹ Aclariment que es fa des d’aquesta formació política: ERC no es planteja aquestes eleccions en clau de governar l’Estat espanyol, ni tant sols en clau d’influir en la governança, sinó per defensar el procés català a la independència i donar suport al Govern de Catalunya com interlocutor amb l’Estat espanyol. Dit això, ERC té un posicionament propi en tots els temes que ens afecten i que a dia d’avui encara són gestionats pel govern de l’Estat, i malgrat que encara no s’ha conformat el govern que ha de sorgir de les eleccions del 27S, ERC pot respondre a les preguntes de Lafede.cat des del seu plantejament ideològic i la pràctica política.

2) Quines mesures concretes es proposen per garantir una ruta segura de persones refugiades en els accessos a Ceuta i Melilla?

És molt difícil establir aquesta ruta segura ja que ens molts casos les persones que arriben fins la frontera o als CETI van indocumentades o es desconeix el seu lloc d'origen. El que s'hauria de procurar canviar és la situació d'embut que es forma als accessos, allà arriba gent per diferents motius però se'ls cataloga a tots de la mateixa manera. S'han de millorar i canviar dràsticament els mecanismes d'accés i tramitació de les condicions d'asil.

S'ha de respectar la legalitat nacional i internacional.

Les polítiques de control policial i securització a la frontera sud han demostrat la seva ineficàcia i vulneren (en general i en diverses ocasions en concret especialment) els Drets Humans de les persones migrants. De forma urgent exigim retirar les "concertines". Considerem necessària l'aposta per altres polítiques migratòries i de fronteres basades en el respecte i garantia dels Drets Humans. En aquest sentit situem 3 objectius: a) Establir els passos fronterers de Ceuta i Melilla com a corredors humanitaris terrestres per garantir el dret d'asil i la seguretat de les persones que necessiten protecció internacional; b) Agilitzar els processos d'admissió humanitària i facilitar la reagrupació familiar de les persones refugiades amb familiars vivent a Espanya; i c) Promoure vies legals i segures d'entrada a Espanya i flexibilització dels processos de reagrupació familiar. Plantegem, així, 3 propostes operatives que permetin aquesta reorientació: 1) Millorar les Oficines d'asil: Incrementar el número de oficines d'asil, els recursos i el personal competent necessari per al seu funcionament. 2) Canviar els CETIs: Ampliar les condicions i millorar les instal·lacions dels «Centros de Estancia Temporal de Inmigrantes» (CETIs). Incrementar recursos materials i humans, per tal de que la gent que resideix estigui en condicions adequades per rebre protecció internacional mentre es dur a terme el tràmit d'asil i el trasllat a la península. 3) Dignificar els Trasllats: Garantir els trasllats de la gent cap a la península en condicions de seguretat, transparència i informació.

Als accessos de Ceuta i Melilla s'exerceix la violència física contra els que intenten creuar-los, utilitzant mètodes "dissuasoris" com les concertines. Aquestes pràctiques violen la legislació nacional i internacional tot incomplint els drets humans i el sentit humanitari. Davant relats alarmistes cal recordar que el principal punt d'entrada d'immigració irregular a la UE segueixen sent els aeroports i no les fronteres terrestres i marítimes. Per garantir una ruta segura de persones refugiades en els accessos a Ceuta i Melilla caldria desmilitaritzar les fronteres i desmuntar les tanques de concertines barbades, filats i ganivets que fereixen indiscriminadament a totes les persones que volen entrar a Europa per cercar una vida millor. Per altra banda, caldria desfer els acords amb Marroc perquè les forces de seguretat d'aquest país impedeixin l'arribada de persones necessitades de protecció internacional, ja sigui asil o altres, ja que això impossibilita que aquestes persones puguin demanar cap mena de protecció internacional. Finalment, caldria reforçar els recursos humans i econòmics pel que fa la informació a les persones sol·licitants d'asil, assistència mèdica i legal, i donar entrada a les ONG especialitzades en aquest àmbit.

En primer lloc, s'ha de tenir mecanismes clars perquè es pugui identificar la persona: migrant econòmic o refugiats. Així, Ceuta i Melilla podrien tenir punts calents (*hot spots*), centres de primera acollida que permetin identificar en quina situació arriben les persones, si és en condició de migrant econòmic o demanant refugi a fi que, si escau, puguin demanar asil. En segon lloc, això no ha d'impedir que tinguem fronteres segures a efectes de prevenció de delinqüència, terrorisme o tràfic d'éssers humans.

3) Creieu que les devolucions en calent que practica la Guàrdia Civil són compatibles amb el dret humà a l'asil?

És una pràctica totalment contrària als Drets Humans. Així ho vam manifestar en el seu tràmit parlamentari a les Corts Generals i tenim el ferm compromís de derogar la disposició addicional ideològica imposada pel PP.

Cal distingir el control immediat de les fronteres, al qual els Estats tenen dret, amb els processos previstos per al dret humà d'asil.

Són incompatibles amb el dret humà a l'asil i per tant una pràctica a extingir. A més a més considerem que són il·legals. Com va afirmar en els seu moment el Comissionat per als Drets Humans del Consell d'Europa, les devolucions en calent «no s'ajusten a la legalitat internacional» i, donar-hi suport legal amenaçaria al sistema d'asil, als seus procediments i garanties. Es produeixen a més sense tenir en compte els procediments a seguir segons la legislació europea, el què evidentment anul·la el dret a l'asil. En aquest sentit, lluitarem específicament per la derogació de les disposicions de la Llei de Seguretat Ciutadana ("Llei Mordassa") que sota l'eufemisme "*rechazos en frontera*" pretén donar ampara legal a aquesta pràctica.

Les autoritats espanyoles duen a terme les devolucions en calent sense respectar les garanties establertes en la legislació internacional i espanyola. Nombroses organitzacions especialitzades en dret d'asil i drets humans han denunciat que aquestes pràctiques vulneren els drets de les persones migrants i no respecten els procediments establerts a la llei. Per ERC aquestes pràctiques són incompatibles amb el dret humà a l'asil i cal eradicar-les immediatament.

Les devolucions en calent sovint vulneren els drets de les persones que demanen asil, per la qual cosa, estem en contra de dita pràctica i proposem una reforma de la llei d'estrangeria per tal que les persones que vulguin sol·licitar asil ho puguin fer.

4) Esteu d'acord en un canvi de la política europea d'asil i refugi que defensi l'obertura de les fronteres, així com un augment del nombre de persones refugiades que poden ser acollides als països de la UE?

És evident que tal i com s'estan fent les coses ara mateix, no estem obtenint bons resultats i es produeixen constants incompliments dels acords adoptats en el si de les institucions europees. Cal un canvi de política i de mentalitat per fer front a un dels reptes humanitaris més grans dels darrers temps. S'ha de poder acollir més gent però també s'han d'aportar els recursos necessaris per poder-ho fer i no convertir zones d'algunes ciutats en camps de refugiats o en situacions problemàtiques per a les administracions locals.

Davant la crisi migratòria que estem vivint, la Unió Europea ha d'actuar amb realisme i humanisme. El realisme d'entendre que les fronteres no es poden aixecar de forma sistemàtica i universal i l'humanisme d'acceptar que el que s'ha fet fins ara és insuficient i cal atendre la veu de tantes persones i famílies que viuen un veritable drama. Cal actuar amb justícia, magnanimitat i sentit de la realitat.

Sí, considerem indispensable superar la lògica inter-governamental (que ja ha mostrat les seves mancances, insolidaritats entre països i despenjaments a conveniència) i avançar cap a una política integral europea, basada en 4 punts: a) Mantenir com a permanent el mecanisme de reubicació definit pel Consell Europeu, actualitzant les xifres a l'evolució de la realitat (no cal dir que les assumides actualment per la majoria de països són irrisòries); b) Establir una política d'acollida i asil a escala europea, que inclogui les propostes de visa humanitària i la fixació de corredors humanitaris i ampliació del reagrupament familiar; c) Destinar una partida pressupostària europea suficient i que les partides nacionals destinades a tal efecte no computin en la vigilància del dèficit públic com a tal; d) Establir uns criteris suficients per al reassestament i la cooperació amb els països tercers receptors de demandants d'asil; i e) derogar el sistema de regulació "Dublín" (que fixa els criteris per determinar quin estat -únic- examina cada sol·licitud i que la decisió sigui reconeguda per tots).

Davant l'evidència que l'actual política d'asil de l'estat espanyol no compleix amb el que preveuen els tractats signats, cal un canvi d'enfocament en la política migratòria i d'asil, centrada actualment en el control i vigilància de fronteres, per un sistema comú d'asil. Cal també assegurar la dotació de mitjans adequats i la posada en marxa d'un pla efectiu perquè les persones refugiades que l'Estat s'ha compromès a acollir a través d'una reubicació digna. I cal, finalment, explicar des dels poders públics, les causes d'aquests fluxos humans, i combatre activament qualsevol índex de criminalització o xenofòbia, així com garantir el compliment de la quota justa de reassestament de les persones refugiades acordats en el marc de les institucions europees i internacionals. Per ERC la política d'Asil de la futura República catalana respondrà a aquests principis.

Estem a favor d'una major coordinació i cooperació entre els Estats membres de la UE. Promourem la creació d'un sistema centralitzat d'asil per gestionar les sol·licituds i la distribució dels refugiats entre els Estats membres a través de programes de reassestament obligatori (en casos de crisi) i que estigui coordinat per l'Oficina Europea de Suport a l'Asil (EASO). (El seu mandat i recursos hauran de ser ampliat).

Hem de tendir a una certa homogeneïtzació de criteris entre els Estats membres quant a condicions d'acceptació, gestió i condicions d'acollida en qualsevol país. Per augmentar el nombre de refugiats i l'obertura de fronteres hem de recolzar, primer, amb ajuda financera i de gestió als països que tenen fronteres exteriors i que reben més nombre de refugiats. Al mateix temps els Estats han de complir els seus compromisos amb FRONTEX. A més, promourem el desenvolupament d'una estratègia integral de la UE que inclogui la cooperació amb el veïnatge del Sud i Est, ajuda financera i assistència tècnica a països de trànsit de fluxos.

5) Davant l'exigència d'una solució política per resoldre els conflictes que generen aquestes crisis humanitàries per la via diplomàtica, quines són les propostes que ofereix des de la vostra organització?

Ningú vol una situació armada ni cap conflicte bèl·lic però està clar que no ens regim pels mateixos estàndards democràtics o polítics. Per això creiem que la millor solució és la mediació mitjançant les Nacions Unides com a òrgan garant de la pau i l'estabilitat. I només en cas que el Consell de Seguretat, per unanimitat, decideixi intervenir militarment, creiem que s'ha de participar en tasques logístiques i de suport però en cap cas, enviar tropes sobre el terreny o intervenir-hi activament.

Necessitem una resposta multilateral i multifacètica davant el DAESH i davant les violacions de drets humans en la regió. És substancial la participació d'altres països àrabs.

És evident que l'actual crisi humanitària és deguda en part als conflictes que afecten molts països, tant de l'Orient Mitjà com d'Àfrica. Sabem que per resoldre de forma duradora els conflictes no únicament cal la cerca d'un acord polític/diplomàtic, sinó que cal també abordar les causes de les causes d'aquests, fer copartípeps a la societat civil i a les organitzacions democràtiques i socials locals, i alhora dissenyar un horitzó de pau, estabilitat i esperança a la regió. Considerem que hi ha dos prioritats que cal abordar: Síria i Líbia. En el cas de Síria pensem que cal acompanyar des de la diplomàcia espanyola i europea els esforços per a què les Converses de Viena entre actors regionals i globals fructifiquin en un acord entre el règim i sectors significatius de l'oposició que permeti un escenari de treva i pau, i finalment de negociació i transició política. Aquest acord multilateral a més pot permetre dissenyar una nova estratègia integral, coordinada i efectiva per fer front a l'amenaça que suposa DAESH a la regió. En el cas de Líbia entenem que cal reforçar els esforços per acompanyar el procés de pau i reconciliació que la Diplomàcia internacional està duent a terme a Líbia. Amb la situació originada per la intervenció estrangera i el conflicte actual entre els dos auto-proclamats governs, cal trobar una solució diplomàtica que pugui establir i fer viable el país.

Des d'ERC entenem que més que pal·liar les conseqüències de les crisis humanitàries, cal treballar sobre les causes per prevenir i evitar que aquestes s'esdevinguin mitjançant canvis en les polítiques econòmiques, comercials i de relacions amb els governs dels països on s'incompleixen els drets humans i que persegueixen persones i col·lectius per raons polítiques, ètniques, religioses o de qualsevol altre tipus. Des d'ERC entenem que cal posar la defensa dels drets humans, individuals i col·lectius, i el foment de la pau, al centre de l'agenda política en l'àmbit de les relacions internacionals, bilaterals i multilaterals. Aquest serà una dels senyals d'identitat de la política exterior de la República catalana.

Aquest és un tema que s'ha de tractar amb el conjunt d'Estats membres de la UE per a que sigui efectiu i des de Nacions Unides. A tal fi, en l'àmbit de la UE, ens cal avançar en una Política Exterior i de Seguretat Comuna i enfortir una política de veïnatge basada en el respecte dels drets fonamentals. En l'àmbit de Nacions Unides, el Consell de Seguretat hauria de liderar una resposta diplomàtica comuna i exigir el respecte de les seves resolucions (no es pot, per exemple, apostar per una solució diplomàtica i al mateix temps que alguns països de Nacions Unides directament o indirectament proporcionin armes a grups terroristes o siguin coneixedors de països que si que ho fan i no facin res al respecte). En tot cas, la UE ha de tenir una autèntica política comuna d'asil i de refugiats, ja que no es preveu en el curt termini un arranament de la crisi com a Síria o al Iemen, per citar alguns exemples.

BLOC B. En quan a garantir la coherència de polítiques com un element transversal al conjunt de l'acció de l'Administració General de l'Estat per fomentar el desenvolupament humà sostenible, la igualtat de gènere, l'apoderament de les dones, els drets humans i la construcció de pau des de tots els seus nivells d'acció.

6) Com promoureu la coherència de tota l'acció exterior del Govern central amb els principis, els valors i els objectius de la política de cooperació per al desenvolupament?

Reclamant l'establiment de compromisos específics, amb indicadors concrets, en matèria de Coherència de Polítiques en els instruments de planificació de la cooperació espanyola que permetin avaluar el compliment d'aquests objectius, corregir i avançar en la integració transversal de la política per al desenvolupament en la resta de polítiques. Impulsant en major mesura la coordinació interministerial, aprofitar les sinergies, incrementar els processos de consulta sobre l'impacte que determinades modificacions normatives o accions poden tenir sobre els països receptors de l'AOD i en conseqüència, endegar processos de correcció o modificació si cal. Reclamar l'elaboració d'informes-balanç de l'actuació d'altres ministeris amb competències rellevants relacionades amb el Desenvolupament, respecte a accions en matèria de coherència de polítiques. Exigint la màxima transparència possible en la difusió de la informació i millorant l'anàlisi.

Qualsevol col·laboració en cooperació pot o no ser coherent, però això canvia quan es tracta d'entendre la cooperació com política pública; el PSC-PSOE considera la Cooperació Internacional com una política pública i en coherència amb la política exterior d'Espanya. Els processos de desenvolupament han d'anar en consonància amb la política exterior espanyola, facilitant la coordinació amb la cooperació descentralitzada en primer lloc; després una solidaritat que sigui coherent amb el respecte als DDHH de les organitzacions i les institucions, les contraparts han de seguir els criteris de la carta de NU i les prioritats que ens dotem al Govern d'Espanya. Així mateix cal reactivar trobades i acords com els Objectius del Mil·lenni, instruments injustament apartats per unes polítiques liberals devastadores, maquillades com austeritat.

L'enfocament de drets humans pot ser una nova pedra angular per a la cooperació internacional espanyola. Aquesta perspectiva permet, a més, acompassar l'acció exterior amb la política exterior, que ha de ser respectuosa i promotora dels drets humans arreu.

Volem re-enfocar les prioritats de la nostra política exterior. Enfront de la preponderància actual de la defensa dels interessos econòmics, de seguretat i geopolítics, advoquem per una agenda diferent, integrada i multidimensional, que posi el focus en: els drets humans, la democràcia i el desenvolupament sostenible. La cooperació pel desenvolupament s'ha de adreçar a reduir les desigualtats de desenvolupament, concretament enfocar-se cap a la reducció de la pobresa. Per fer-ho és necessari un finançament mantingut i sostenible al llarg de la legislatura. Defensem una política de cooperació transformadora, predictable, amb finançament suficient, no necessàriament retornable, amb atenció als organismes multilaterals de cooperació i amb la complicitat i participació en totes les seves fases de la societat civil. Aquests objectiu han d'estar presents en els acords internacionals que es puguin signar amb altres països. Més concretament proposem: a) Enfortir el paper de les ONG al desenvolupament, establint mecanismes de finançament flexible, diversos i predictibles que es puguin adaptar als diferents rols de les ONG; b) Impulsar l'educació per al desenvolupament, dotant-la amb un major percentatge de recursos econòmics de la AOD per tal d'impulsar canvis en el model econòmic i social; c) Fixar l'horitzó del 2019 per arribar al 0,7% del PIB; d) Liderar les polítiques de condonació del deute extern; i e) Destinar el 15% dels fons d'Ajuda Oficial al Desenvolupament a intervencions específiques de gènere.

Creiem que cal desplegar polítiques públiques de cooperació al desenvolupament, ajuda humanitària i foment de la pau, així com un increment progressiu de l'ajuda oficial al desenvolupament fins arribar al 0,7% del PIB, però que tot això només té sentit si la resta de polítiques exteriors, econòmiques, científiques i comercials són coherents amb la política de cooperació al desenvolupament. Això només és possible aprovant una estratègia de coherència de polítiques i dotant-se de mitjans per fer-ne el seu seguiment. Des d'ERC creiem que no es pot condicionar l'ajuda al desenvolupament a la compra de bens i serveis, ni tampoc a les inversions en matèria de seguretat o control migratori en els països emissors de migracions i demandants de protecció internacional. En aquest mateix sentit, creiem que cal eliminar, mitjançant una acció concertada global, totes les possibilitats d'evasió i elusió fiscal de les multinacionals que operen en els països empobrits i en conflicte i usen paradisos fiscals per millorar els seus resultats, de manera que els seus estats disposin de recursos per afrontar les seves necessitats més bàsiques, complementades per l'AOD. I així ho procurarem fer quan disposem d'un Estat propi.

Des de C's es vol impulsar un pacte d'Estat sobre cooperació al desenvolupament, així com promoure l'educació en la solidaritat i en la cooperació al desenvolupament a tots els nivells, inclòs el voluntariat i la participació de la ciutadania en la cooperació. Ens cal millorar, de vegades és un despropòsit i ens resta molts esforços, els solapaments i la manca de coordinació per part del Govern central respecte de les accions desenvolupades pels actors que porten a terme aquest tipus de cooperació. L'AECID s'hauria de reforçar segons els criteris de transparència, eficiència, professionalitat i alienació estratègica.

7) Com garantireu la prohibició dels Estats a no transferir armes a altres països o grups armats quan existeixi un risc important que siguin utilitzades per cometre violacions dels drets humans i del dret internacional humanitari?

La venda d'armament és una qüestió de política interna i per tant cal legislar-ne al respecte. Es fa un seguiment estricte des de les Corts Generals i cada any es presenta un informe del Ministeri de Defensa sobre exportació i venda d'armes i material de doble ús. En aquest sentit hem guanyat en transparència però cal avançar molt és.

Articulació de Signatura de protocol de control sobre venda d'armes a la Unió Europea. Des de l'Estat cal observar que les vendes d'armes, bé siguin d'empreses amb presència de capital públic o directament privades, sigui a cossos de seguretat o exèrcits d'estats amb principis i presència en Nacions Unides.

Cal reforçar els controls de la venda i tràfic d'armes arreu del món. També, la venda d'armes des d'empreses i països occidentals, perquè serveixin realment per a la seguretat i no per a atiar conflictes.

Cal garantir que el comerç d'armes compleix els requisits estipulats en la Llei espanyola de comerç d'armes, les directives comunitàries i el Tractat sobre el Comerç d'Armes (TCA). S'han d'impedir totalment aquelles transferències d'armes que puguin permetre, facilitar o incrementar vulneracions de drets humans. I cal prohibir la venda, tant de material antiavalots com de qualsevol tipus d'armament, a països amb conflicte i organitzacions que empren la violència contra les seves poblacions o contra pobles colonitzats. Cal continuar apostant per la plena aplicació del Tractat sobre el Comerç d'Armes. Un cop ha entrat en vigor, Espanya ha de mantenir-se entre els Estats més actius a favor que el TCA sigui un instrument ambiciós i efectiu per reduir les alarmants xifres de morts, ferits i refugiats provocades pel descontrol i la proliferació de les armes. Cal recordar que Espanya continua sent un dels més grans exportadors d'armes al món, sovint sense garanties plenes que el destinatari final de les vendes no pretengui vulnerar els drets humans. Per a fer-ho possible proposem dos mecanismes addicionals de transparència i control: 1) Fer que les actes de la Junta Interministerial que autoritza les exportacions d'armes deixin d'estar sotmeses a la llei de secrets oficials; i 2) Elaborar i publicar semestralment a) un informe de les exportacions d'armes, que indiqui la tipologia de les armes exportades, el nom de l'exportador, del comprador, el país de destí i el valor de les mateixes; i b) un informe de les adquisicions d'armament que indiqui quines armes es compren, a quin país i el seu valor.

En l'actual context de retallades pressupostàries des d'ERC hem denunciat que la despesa militar pateixi retallades menors que les partides socials i que augmenti cada any mig d'amagat mitjançant crèdits i pròrrogues pressupostàries. En aquest sentit, entenem que cal prioritzar un paper actiu en la resolució de conflictes i en el control del comerç d'armes a països en els quals hi hagi violacions de drets humans. En concret, hem denunciat que el comerç d'armes espanyoles no garanteix els requisits estipulats en la Llei espanyola de comerç d'armes, les directives comunitàries i el Tractat sobre el Comerç d'Armes (TCA), i també hem denunciat aquelles transferències d'armes que puguin permetre, facilitar o incrementar les

vulneracions dels drets humans. I que en el cas que es continuïn generant vendes a països que incompleixen la legislació de control del comerç d'armes i hem exigint mecanismes per jutjar -ne els responsables, ja siguin persones físiques o jurídiques.

Més que pensar en la creació de nous sistemes de garanties, cal reforçar i exigir el compliment dels instruments internacionals de què ja disposem. En aquest sentit, el Tractat Internacional sobre el Comerç d'Armes, que va entrar en vigor a finals de 2014, és un punt de partença òptim per seguir aprofundint en aquesta matèria. Espanya és Part d'aquest acord internacional.

C. Pel que fa a les lleis orgàniques 1, 2 i 4/2015, del 30 de març aprovades en aquest legislatura, que suposen una nova reforma del Codi Penal, introduint la pena de presó permanent i revisable, la modificació dels delictes de terrorisme, així com un canvi de les garanties de protecció de la seguretat ciutadana.

8) Esteu d'acord en què cal objectar i desobeir lleis i/o ordres que es consideren que vulnereu certs drets és necessari per revertir situacions d'injustícia?

La llei de per si no significa justícia, sinó una norma a complir en base al que el legislador ha convingut. Hi ha lleis injustes però estem en un país democràtic on aquestes lleis injustes es poden canviar. Els ciutadans poden decidir com i quan amb el seu vot de manera que canviï el Govern. Objectar o

desobeir ha de ser una de les últimes accions a dur a terme ja que hi ha mecanismes per resoldre aquestes situacions.

Les lleis democràtiques tenen la legitimitat de la sobirania nacional i, per tant, s'han de respectar. Tanmateix, s'ha de regular l'objecció de consciència perquè les persones puguin ometre accions que pensen que afecten directament al nucli dels drets humans fonamentals.

La desobediència civil ha sigut i és una eina imprescindible de lluita social per fer avançar les societats en drets, justícia, democràcia i igualtat. En aquest sentit entenem les accions de desobediència civil que busquin una ampliació de drets, superar exclusions o discriminacions, evitar derives securitàries post-democràtiques, superar excessos penal-punitius, o blindar garanties. La nostra aspiració és guanyar per canviar aquestes lleis i que ja no calgui desobeir.

Històricament, en els països on les lleis no són fruit d'un procés democràtic, o allà on són el resultat d'un procés democràtic viciat, la ciutadania ha tingut una eina de primer ordre per oposar-se a les lleis: la desobediència civil. Sota aquest concepte s'aixopluguen tot un seguit d'accions de lluita i protesta que tenen en comú el fet de ser tan pacífiques com transgressores d'una legalitat que demostra ser antidemocràtica o profundament injusta. La idea no és només «no acatar» aquesta legalitat que es rebutja, sinó forçar-ne l'abolició i la substitució per unes regles de joc més raonables. A casa nostra, des de la insubmissió contra el servei militar obligatori fins a la recent campanya d'impagament dels peatges o el moviment per a la sobirania fiscal que ha assolit fer efectiu el pagament dels impostos a l'Agència Tributària de Catalunya, ERC ha donat suport a aquesta eina en el passat i es planteja continuar defensant i donant

suport a la desobediència civil en el futur, com ja hem assumit durant tot el procés sobiranista en el que estem immersos.

La llei és la manifestació de la voluntat ciutadana, elaborada a través dels seus legítims representants, que han estat democràticament elegits. Ciutadans i poders públics estan subjectes a la constitució i a la resta de l'ordenament jurídic.

9) Creieu que l'acció noviolenta és una eina vàlida per assolir aquests objectius?

Aconseguir diàleg entre totes les parts és garantia d'una millor solució. Davant però d'una situació d'injustícia la manifestació pacífica és una eina a fer servir però no hauria de ser la única. Cal valorar en tot cas, que es tracta d'una acció reivindicativa no violenta, però segurament calen altres tipus d'accions que la complementin.

En una democràcia, el monopoli de la violència l'ha de tenir l'Estat i, per tant, la resta d'accions han de ser no violentes.

Sí, l'acció no-violenta és una eina legítima de lluita social per a la transformació.

Siguin quines siguin les formes que prengui una campanya de desobediència civil, mai no haurien de ser fruit de la improvisació i el voluntarisme sinó, sobretot, d'un esforç coordinat des de la societat civil. L'objectiu és garantir l'èxit de les accions de desobediència, definides i estudiades a fons, amb uns objectius clars, d'acord amb tres principis: la no-violència, l'efectivitat i la minimització dels riscos per als participants. L'exigència del caràcter pacífic dels actes de desobediència ha de ser absolut per no tacar la imatge i la consciència del objectiu, i afavorir-ne la simpatia exterior. Al mateix temps, però, significa exposar-se a sancions i, eventualment, a la repressió, de manera que si s'ha d'interpel·lar la ciutadania no sigui per entusiasme frívol i temerari, sinó sobre la base d'un càlcul realista dels guanys a obtenir per al conjunt de la causa, comparats amb els potencials perjudicis que poden ocasionar als qui la protagonitzen. Si es compleixen aquestes premisses, no hi ha objectiu que no es pugui assolir.

La llei és la manifestació de la voluntat ciutadana, elaborada a través dels seus legítims representants, que han estat democràticament elegits. Ciutadans i poders públics estan subjectes a la constitució i a la resta de l'ordenament jurídic.

10) Com us posicioneu davant la possibilitat de donar suport a organitzacions que facin actes de desobediència civil no violenta a aquestes lleis?

Reiterem que el nostre posicionament respecte a la desobediència civil no violenta és un dels últims recursos d'acció. Entenem que hi ha grups o organitzacions que volen accions més directes però nosaltres apostem pel diàleg i la negociació per bé que entenem i respectem la posició de protesta no violenta i que en determinades circumstàncies pot ser útil i necessària.

Les lleis esmentades no violen en absolut cap dret humà i per tant cal complir-les i acatar-les.

Des de les institucions, sempre que de forma general compartim la reivindicació com és el cas que es planteja, acompanyarem el treball d'aquestes organitzacions a través de la visibilització (en forma de preguntes parlamentàries, per exemple), la fiscalització i transparència de l'acció jurídica que se'ls pugui aplicar, i sobretot l'impuls del canvi legislatiu que està en l'origen de la seva lluita.

Ja en el passat, ERC ha donat suport a organitzacions i campanyes de desobediència civil no violenta i en coherència amb aquesta actuació i amb el posicionament contrari d'ERC a la proposta de Reforma del Codi Penal aprovat pel PP, creiem del tot legítim que hi hagi organitzacions que facin actes de desobediència civil no violenta a aquesta legislació, tal i com ERC farà durant el procés d'independència.

La llei és la manifestació de la voluntat ciutadana, elaborada a través dels seus legítims representants, que han estat democràticament elegits. Ciutadans i poders públics estan subjectes a la constitució i a la resta de l'ordenament jurídic.